

KDYŽ RÁNO SLUNCE VZCHÁZÍ

400

TEXT A HUDBA: LUDĚK REJCHRT

Když rá - no slu - nce vzhá - zí
do mo - dra do - pro - vá - zí

nad ho - ry če - rvá - nků,
je pí - seň skři - vá - nků.

A vše - chno ko - lem zpí - vá též
a dí - ky Tvů - rci vzdá - vá
i ro - sa, kte - rá spá - vá
ve vů - ni he - řmá - nku.

2. Svou líbezností chválí / jej květů na tisíc / i pramen, který v dáli / jde mořské vlně vstříc. / Poslušně, jak On zavelí, / i ptáček k cíli chvátá / a jeho ruka svatá / jej chrání, žehnajíc.
3. Však nejvíc Pán Bůh péči / má o nás laskavou / a chrání, vede, léčí / přesvatou rukou svou. / A jako slunce, pták i květ / Jej poslušností chválí, / chceme Mu i my malí / vzdát chválu jásavou.